

การประเมินสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลไชยบุรี

ปัญหายาเสพติดมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงานปัญหาทางด้านสังคม ฯลฯ มากยิ่งขึ้นซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการแก้ไขปัญหาระหว่างงานยาเสพติด การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพแล้วก็จะเป็นการยากที่จะแก้ไขปัญหได้อย่างยั่งยืนแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของปัญหายาเสพติด มีส่วนโดยตรงที่จะทำให้เกิดการแพร่ระบาดในหมู่บ้าน ลอกเลียนแบบพฤติกรรม หรือเป็นช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เสพผู้ค้ายาเสพติด และกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะกลุ่ม/ชุมชนก็จะมีความเสี่ยงตามไปด้วยประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้เกิดปัญหากับเยาวชนได้มากขึ้นอันเป็นผลให้เกิดการขยายตัวของปัญหายาเสพติดอย่างสลับซับซ้อนมากกว่าปัจจุบัน

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักถึงความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดินการเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติดเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและการดำเนินการตามพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงจึงได้มีการกำหนด" ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด" เป็นยุทธศาสตร์หลักเพื่อกำหนดการดำเนินงานระดับชุมชนและหมู่บ้านทุกแห่งทั่วประเทศ จึงได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ซึ่งกำหนดนโยบายให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับนำไปปฏิบัติและให้พลังมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้เอาชนะยาเสพติด ในลักษณะของการบูรณาการโดยการบริหารจัดการให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.) เป็นองค์กรอำนวยการระดับชาติและให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินระดับต่างๆตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม หน่วยงาน และระดับภาค/พื้นที่ตามแนวชายแดน ไปจนถึงระดับจังหวัดรวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ทุกส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นภารกิจเร่งด่วนและเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหามาให้เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับต่าง ๆ ต่อไป

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดระดับชาติ

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการกวาดล้างยาเสพติดมา เป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของ ประชาชนโดยทั่วไป มาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์เสพติดหวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมี แนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติด จากผลการ สำนวณความรุนแรงของ ปัญหาเสพติดในปี ๒๕๖๒ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องจาก พลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานี้ นำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตก เป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับ ปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายา เสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

จากการประเมินสถานะของปัญหาเสพติด มีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะที่ผ่านมา โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาเสพติดดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้นดังนี้

๑.๑ สถานการณ์ด้านการผลิต การค้า และนำเข้ายาเสพติด (Supply)

๑.๑.๑ สถานการณ์ภายนอกประเทศ จากข้อมูลข่าวพบการลำเลียงสารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ไปยัง ประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสพติดได้อย่างไม่จำกัด แต่ในปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสพติดที่พักคอยอยู่นอกประเทศ มียาบ้าประมาณ ๘๐-๑๐๐ ล้านเม็ด ไอซ์ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และเฮโรอีน ๑,๕๐๐ กิโลกรัม โดยร้อยละ ๘๐ เป็นของกองทัพ สหรัฐฯ (UWSA)

๑.๑.๒ สถานการณ์การผลิต ปัญหาการลักลอบผลิตยาเสพติดหวนกลับมาในประเทศอีกครั้ง ปัจจัย ทาง การเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังคงทำให้แหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ ๑๔ ครั้ง ในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ ส่วนมากเป็น แหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีบางแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้า ในลักษณะ KITCHEN LAB แต่ในปี ๒๕๕๓ ถึง ปัจจุบันพบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมากๆ เพิ่มขึ้น สำหรับ เมทแอมเฟตามีน มีลักษณะผลึกใส หรือเรียกว่า ICE ซึ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการ ลักลอบนำเข้าและ แพร่ระบาดเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน พบว่ามีการลักลอบลำเลียงยาแก้ปวดสูตรผสมซูโดอีเฟด รินทั้งที่ผลิตใน ประเทศไทย และนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศ เพื่อนบ้าน เพื่อ สกัดสารซูโดอีเฟดริน มาใช้ในการผลิตยาบ้าและไอซ์ ทดแทนสารอีเฟดรินและซูโดอีเฟดรินบริสุทธิ์ที่ถูกควบคุม อย่างเข้มงวด แม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภูมิภาคในการร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับ ปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการ ควบคุมปัญหา จำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดย บูรณาการอย่างเชื่อมโยง กับภารกิจการสกัดกั้นภายในประเทศ

๑.๑.๓ สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญ ยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนภาคเหนือ ในพื้นที่ ๑๔ อำเภอ ๓ จังหวัด (เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน) ในขณะเดียวกันการนำเข้าในพื้นที่ภูมิภาคด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่มผู้ค้าและลำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านทางอากาศยาน สุวรรณภูมิ มีความสำคัญมากขึ้น

๑.๑.๔ สถานการณ์การค้าและแพร่ระบาด ผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงระยะที่ผ่านมา แม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมายแต่ยังคงมีพฤติการณ์ความเคลื่อนไหวโดยการติดต่อสั่งการค้ายาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพและความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถ ติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่นๆ และผู้ร่วมงานภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง พบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วน ที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติมีบทบาทและ ความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบนำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศ

๑.๒ สถานการณ์ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand)

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ปัญหายาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสพผู้ติดซึ่งเป็นตลาดรองรับ ยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชนซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มอายุลดลง รวมทั้งผู้เสพ ติดรายใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหา ในขณะที่ยังมีผู้เสพติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดยุทธวิธีเริ่มมีอาการทางจิตและ ประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบการบำบัดรักษาทั้ง ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องความสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจรไปถึงขั้นการติดตาม ช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาหลังการบำบัดจนทำให้ผู้เสพผู้ติด กลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

๑.๓ สถานการณ์ด้านกลุ่มเสี่ยง (Potential Demand)

กลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งที่ทำให้ปัญหา ด้าน Demand ไม่ลดลง เนื่องจากจำนวนผู้เสพ/ผู้ติด ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้เสพติดที่เข้ารับการ บำบัดรักษาในแต่ละปี เป็นผู้ติดยาใหม่ กลุ่มผู้เข้าไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีแนวโน้มเป็นกลุ่ม เยาวชน และวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุของผู้เข้ามาเกี่ยวข้อง มีแนวโน้มลดลงมาสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มี อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยพิจารณาจากข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเปรียบเทียบตั้งแต่ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ พบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เป็นผู้เสพรายใหม่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี มากที่สุด โดยในปี ๒๕๕๑ มีจำนวน ๓,๔๗๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๔-๔๙ ปี ๒๕๕๒ มีจำนวน ๓,๗๑๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๙ และปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๔,๑๕๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๑ โดยหากจะดำเนินการป้องกันต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่อนุวัยดังกล่าว คือ ควรเริ่มตั้งแต่ ๗-๑๙ ปี ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๑,๗๓๔,๗๔๒ คน จากข้อมูลประมาณการ ประชากรไทย ปี ๒๕๕๓ ทั้งหมด ๖๒.๔

ล้านคน อยู่ในระบบการศึกษา ๙,๖๑๘,๔๔๖ คน แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา จำนวน ๔,๘๑๗,๗๖๔ คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๓,๘๒๖,๕๐๗ คน และระดับ อาชีวศึกษา จำนวน ๙๗๔,๑๗๕ คนอยู่นอกระบบการศึกษา จำนวน ๒,๑๑๖,๒๙๖ คน และเมื่อประมาณการ จำนวนประชากรที่ต้องเร่งป้องกันและที่มีโอกาสเสี่ยงสูง โดยคิดคำนวณจากสัดส่วนความเสี่ยงของข้อมูลการ ติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชน (Child Watch) ในปี ๒๕๕๐-๒๕๕๑ พบว่ามีจำนวนประมาณ ๒,๙๖๒,๙๘๑ คน แบ่งเป็นประชากรในโรงเรียนประมาณ ๘๔๖,๖๘๕ คน และประชากรนอกโรงเรียนประมาณ ๒,๑๑๖,๒๙๖ คน ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดัน ให้เด็กเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรปัญหาเสพติด โดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคมและ ครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบและการปล่อยปละละเลยต่อการปฏิบัติตาม กฎหมายของสถาบันทาง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบเพื่อ มิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนและแก้ไข พฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดป้องกันมิให้เด็กเยาวชนทั่วไป ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่มิให้ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรของปัญหา

๑.๔ สถานการณ์ด้านพื้นที่

หมู่บ้านและชุมชนเป็นจุดแตกหักในการเอาชนะยาเสพติด จากหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั่วประเทศ ๘๔,๓๐๒ แห่ง ช่วงระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ ได้มีการประกาศเป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ซึ่งมี ศักยภาพในการเฝ้าระวังดูแลปัญหาเสพติดควบคู่กับการพัฒนาแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจสังคม รวม ๑๒,๑๘๙ แห่ง จำเป็นต้องรักษาสถานภาพและพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการขยายพื้นที่ อย่างมีคุณภาพ

๑.๕ ปัญหาเสพติดเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมและความมั่นคงตามชายแดน

จากการตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนคดียาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กับฐานข้อมูลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร สพฐ. และกองบังคับการสนับสนุนทางเทคโนโลยี สทศ. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ พบผู้ต้องหาคดียาเสพติดเริ่มต้นจากคดียาเสพติดก่อน แล้วไปกระทำผิดคดีอาชญากรรม ร้อยละ ๖๐.๑ นอกจากนี้ข้อมูลการข่าวพบเครือข่ายยาเสพติดตามแนวชายแดนโดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเชื่อมโยงกับการค้าสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน และการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่

๑.๖ เจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การจับกุมเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวกับยาเสพติด นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบัน เฉลี่ยปีละ ๑๐๐ คน ส่วนมากเป็นทหาร ตำรวจ (ชั้นประทวน) และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

๑.๗ ประมาณการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สถาบันทางวิชาการประมาณการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑.๒ ล้านคน หรือ สัดส่วน ๑๙ คน ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และเมื่อสำรวจความชุกของปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน จาก ฐานข้อมูลการข่าว การสำรวจของหน่วยงาน ภาคประชาสังคม

๑.๘ ไอซ์

เป็นยาเสพติดที่เริ่มขยายฐานตลาดผู้เสพลงสู่ระดับล่าง ไอซ์กลายเป็นตัวยาที่มีแนวโน้มระบาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และกระจายไปทุกพื้นที่ ด้วยกลยุทธการขายที่ขึ้นตามกำลังซื้อ ด้วยการบรรจุในขนาดที่เล็กลง ทำให้ไอซ์เข้าถึงลูกค้าระดับล่างได้เร็วขึ้น จากสถิติ ปี ๒๕๔๙ จับกุมได้ ๙๘๘ คดี ของกลาง ๙๔ ก.ก. เพิ่มเป็น ๗๕๒๓ คดี ของกลาง ๗๐๐ ก.ก. และปี ๒๕๕๔ (ข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔) จับกุมได้ ๔,๕๑๖ คดี ของกลาง ๕๓๔ ก.ก. ขณะที่ ยาบ้ายังคงครองอันดับการค้าและแพร่ระบาดสูงสุด จาก ๕๙,๐๐๐ คดี ของกลาง ๑๒,๔๘๙,๔๐๑ เม็ดในปี ๒๕๔๙ เพิ่มเป็น ๑๓๘,๐๙๕ คดี ของกลาง ๕๐,๓๒๗,๘๗๕ เม็ดในปี ๒๕๕๓ สำหรับปี ๒๕๕๔ จับกุมได้ ๔,๕๑๖ คดี ของกลาง ๒๖,๖๕๗,๙๗๖ เม็ด

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้อง ตะหนักถึงความสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล, แผนการบริหารราชการแผ่นดิน Roadmap การ ฝ่า ระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติดเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่อง ใน วโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ ครบ ๘๐ พรรษา มาตรการการปฏิบัติของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยา เสพติดแห่งชาติ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการ ประสานงานคดียา เสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓ ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระดับจังหวัด/อำเภอ ภารกิจ อำนาจหน้าที่ ตาม กฎหมาย นโยบายผู้บริหารท้องถิ่นและข้อมูลความต้องการของชุมชน ทั้งนี้ให้เป็นไป ตามกรอบและแนวทาง ที่ คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดองค์การบริหารส่วน ตำบลเขาถ่านกำหนด โดยถือ ปฏิบัติตาม คำสั่งศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์ ระหว่างนโยบายและ การดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในระดับต่างๆ

นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้แถลง นโยบาย ของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓-๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยในด้านของยาเสพติด ได้มีการบรรจุไว้ใน นโยบาย ของรัฐบาล ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

๑.๑ กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลัก นิติธรรม ใน การ ปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ฟอกเงิน โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลัก ผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่าง เป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศใน การควบคุมและ สกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้ การบริหารจัดการ

อย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไป ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๑.๒ เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระ ราชาดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธีโดยเน้น การส่งเสริมความร่วมมือ ในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่ อำนาจความยุติธรรมอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทาง การศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เคารพ อด ถิ่น ลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่ สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มี เอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ สอดคล้อง ทันสมัยกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่ สงบอย่างเป็นธรรม

รัฐบาล ถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจัง และน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด เป็นยุทธศาสตร์หลัก กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ ๗ แผน ๔ ปรับ ๓ หลัก ๖ เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยา เสพติด ๗ แผน ประกอบด้วย

แผนที่ ๑ แผนสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด เป็นแผนที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ ประมาณ ๘๕,๐๐๐ แห่ง มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดิน และใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้ง ส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินทั่วประเทศ รัฐบาลหยิบยกแผนนี้ เป็นแผนแรก เพื่อต้องการสื่อ ให้สาธารณชนทั้งประเทศได้ระลึกว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดจะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน

แผนที่ ๒ แผนการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) เป็นแผนที่ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทย ประมาณการว่า จำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยในขณะนี้ กว่า ๑.๒ ล้านคน ตั้งเป้าหมาย ไว้ว่า ในปีแรกจะดำเนินการให้ได้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ